

امروز خروش و سرهلدان همین فرداست آزادی کردستان



گروهی از جوانان آپوئیست شهر مهاباد شب ۳ آوریل به مناسبت هفتمین سالگرد تاسیس حزب حیات آزاد کردستان (پژاک) و شصد و دومین سالروز میلاد رهبر خلق کرد، رهبر آپو علی‌رغم تدابیر شدید امنیتی اقدام به برافروختن آتش نمودند. جوانان شعارهایی در حمایت از پژاک و شادباش میلاد رهبر آپو سردادند. گفتنی است این اقدام جوانان انقلابی که در میدان «شورش»، مقبره‌ی هنرمندان و بسیاری از دیگر نقاط شهر مهاباد صورت گرفت با مداخله و تیراندازی نیروهای امنیتی مواجه شد و جوانان در دفاع از خویش اقدام به دفاع مشروع نمودند. عملیات صورت گرفته از سوی گریلاهای HRK شور و هیجان خاصی به فضای شهر مهاباد بخشیده است. علی‌رغم آنکه در طی چند ماه گذشته حزب حیات آزاد کردستان آماج حملات شدید جنگ ویژه (در رابطه با مساله‌ی دفاع مشروع) شده است. این جوانان بار دیگر نشان دادند که خلق کرد در قبال صیانت از موجودیت خود یک گام عقب‌نشینی نخواهد کرد.

آلترناتیو

رسانه‌ی آزادی خلق

دوشنبه ۱۵ فروردین ۱۳۹۰ / ۴ آوریل ۲۰۱۱

ALTERNATIVE.QENDIL@GMAIL.COM ویژه‌نامه‌ی شماره‌ی ۸ آلترناتیو

مرکز مطبوعات حزب حیات آزاد کردستان (پژاک)

یابانه‌ی کوردیناسیون حزب حیات آزاد کردستان به مناسبت سالروز میلاد رهبر آپو و تاسیس پژاک

اتحاد سازمانی، تلاش جهت تحقق بخشیدن همگرایی ملی گام‌های چشمگیری در روند خودسازی حزبی و خلقی نمودن آن برداشته و با ایفای نقش خویش را در راستای آزادی خلقش و پاسداشت شهیدهای قهرمانش، در تاریخ مبارزه‌ی خلق کرد در شرق کردستان برگی نوین گشوده است. یقیناً توأم با هفتمین سالگرد تاسیس حزب‌مان، مرحله‌ای نوین در مبارزه‌ی آزادی‌خواهی خلق‌مان در شرق کردستان و ایران شروع شده است و تلاش برای ارتقابخشی به مبارزه در تمامی عرصه‌های فعالیت را انجام می‌دهیم و در این مرحله حساس تاریخی که بیش از هر زمانی دیگری شرایط احقاق آزادی برای خلق‌مان به‌وجود آمده، به اهمیت مسئولیت‌ها و وظایف‌مان آگاهیم. در پایان سالروز تاسیس حزب‌مان پژاک را در روز فرخنده‌ی میلاد خورشید آزادی، به همه‌ی خلق‌مان در تمامی مناطق کردستان و به‌ویژه خلق‌مان در شرق کردستان و همچنین به تمامی مبارزین آزادی‌خواه خلق کرد، تهنیت می‌گوییم. براین مبنا تمامی خلق‌مان را فرامی‌خوانیم تا در این مرحله از طریق استحکام بخشیدن به اتحاد ملی و ارتقابخشی مبارزه در کلیه‌ی عرصه‌ها، در راستای دست‌یابی به آزادی و همزمان رهایی رهبران، همچنین به منصفان ظهور رساندن دموکراسی راستین و صیانت از شهیدان در راه این مبارزه‌ی تاریخی، نقش پیشاهنگی برای جنبش آزادی‌خواهی خلق‌های ایران را بازی نمایند. از همه‌ی روشنفکران، هنرمندان، نویسندگان، معلمان، عالمان دینی و تمامی اشخاص تأثیرگذار در جامعه کرد، دعوت به عمل می‌آوریم تا به‌گونه‌ای بایسته و شایسته در مبارزات شرکت نموده و با احساس مسئولیت رفتار کنند. همچنین تمامی پسران و دختران جوان جامعه را فرامی‌خوانیم تا با الحاق به صفوف جنبش، به فعالیت‌ها و مبارزه در تمامی شهرها و مناطق و روستاها و کوهستان‌ها، نیرویی مضاعف بخشند.

در راستای ازین بردن نماینده‌ی اراده‌ی خلق کرد، تمامی خلق کرد را تضعیف و آنان را تسلیم خود نموده و از میان بردارند. اما رهبر آپو در مقابل همه‌ی این سیاست‌ها و توطئه‌ها با نشان‌دادن ایستاری بی‌همتا، توانست نقش رهبری تاریخی خود را ایفا نموده و این رویکردها را بی‌تأثیر نماید در نتیجه‌ی اعتراض‌های خلق کرد به توطئه‌ی بین‌المللی علیه رهبر آپو و همزمان گام برداشتن جهت دست‌یابی به آزادی و دموکراسی راستین و گستراندن مبارزه در شرق کردستان و ایران، حزب‌مان پژاک در سالروز تولد رهبر آپو با برپایی کنگره‌های تاسیس خویش را اعلان نمود و به‌طرز پویا در تمامی مناطق شرق کردستان و ایران دست به مبارزه و فعالیت همه‌گیر نمود. حزب‌مان پژاک، از همان پیش ایدئولوژیک-سیاسی رهبر آپو برخوردار است و مبتنی بر اصول فکری-فلسفی آپوئیستی، توانسته در مدت کوتاهی سطح مبارزه و مقاومت در تمامی عرصه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، سازمانی و... را ارتقا بخشد و امید و نشاط مبارزه‌ی نوین را مابین خلق کرد و خلق‌های دیگر ایران زنده نماید و با تمامی کمبودهایش، در راستای ایفای وظایف پیشاهنگی خویش گام‌های چشم‌گیری بردارد. نظام واپسگرا و موقعیت‌گرای جمهوری اسلامی علیه اراده‌ی خلق‌مان از طریق به‌کار بردن شیوه‌های ددمنشانه و با انجام اعمال غیرانسانی، و از طریق اتحاد با دیگر اشغالگران کردستان و هجوم هماهنگ با آنان بر ضد خلق‌مان، جواب خواست‌های رواق، ندای آشتی‌جویانه و چاره‌یابی دموکراتیک خلق کرد و خلق‌های ایران را می‌دهد و بر اشغال، سلطه‌گری و دیکتاتوری خویش پافشاری می‌کند. اما تاکنون خلق کرد طی مبارزه و حضور پیشاهنگانش در جای‌جای شرق کردستان و ایران، به‌شیوه‌ای موفقیت‌آمیز مقاومتش را تداوم بخشیده و سیاست‌ها و عمل‌کردهای جمهوری اسلامی را با شکست مواجه ساخته است. حزب‌مان پژاک تاکنون با برگزاری سه کنگره و یک کنفرانس توانسته با اصلاح اشتباهات، مستحکم‌بخشی

نخست سالروز میلاد رهبر خلق کرد و خورشید آزادی، «رهبر آپو» را به خلق‌مان در همه‌ی مناطق کردستان و تمامی خلق‌های خاورمیانه و رهبر آپو شادباش می‌گوییم. بدون شک میلاد رهبر آپو و گسترش ایدئولوژی جامعه‌ی سیاسی-اخلاقی جنبش آپوئیستی در کردستان، سرآغازی بود که تغییر و تحولات حائز اهمیت در تاریخ مبارزه‌ی کردستان و خاورمیانه به ارمغان آورد. رهبر آپو با بنیان‌نهادن بینش ایدئولوژیک-سیاسی نوین در کردستان و گذار از نگرش‌ها، طرز تفکر و تئوری شخصیتی که از سوی دو ایدئولوژی مدرنیته‌ی سرمایه‌داری و سیستم موقعیت‌گرای منطقه بر جامعه تحمیل شده، به مبارزه و مقاومت هزاران ساله‌ی خلق‌ها در راستای تحقق آزادی واقعی، آفریدن انسان و جامعه‌ی آزاد، تداوم بخشید و تمدن دموکراتیک را به‌عنوان جایگزین تمدن سرمایه‌داری و قدرت مطرح نمود. رهبر آپو به‌منابه‌ی رهبری تاریخی هر زمان تلاش نموده که از سرنوشت تحمیل‌شده بر انسانیت و به‌ویژه خلق‌های خاورمیانه و خلق کرد، گذار به عمل آورد؛ با باقی روشن و گسترده به جامعه‌ی انسانی، فرمولاسیون چاره‌یابی معضلات ژرف انسانیت را ارائه داده و در این راستا گام‌هایی تاریخی و دلیرانه برداشته است؛ توانسته نقش رهبری تاریخی خود را به بهترین نحو ممکنه ایفا نماید؛ نماینده‌ی راستین جامعه‌ی کرد و وجدان آگاه آن بوده و خود را همچون پیشاهنگ مبارزه انسانی‌ای که در پیش گرفته، در سطح جهان مطرح سازد. به همین خاطر هر دو ایدئولوژی فوق‌الذکر که در پی استیلا و خویش بر جامعه‌ی انسانی می‌باشند، با تمامی اختلافات درونی‌شان در اتحادی همه‌جانبه با هدف طرح‌ریزی توطئه‌ی بین‌المللی به‌سر می‌برند و در تلاش برای امحای رهبر آپو و جنبش آزادی‌خواهی خلق کرد هستند. بیش از ۱۲ سال است که رهبر آپو در زندان امرالی زندانی شده و تحت فشار و سرکوب روحی و روانی قرار دارد. توطئه‌گران به این بسنده ننموده و برآند که با توهین، تهدید و تلاش

یک قدم مانده به آزادی

کریلا کردستانی

سوریه مبدل کند؛ بی‌شک دولت سوریه که آخرین سنگر ایران در منطقه است نیز سقوط می‌کند. حال چه با یک تحول دموکراتیک از سوی دولت سوریه یا فروپاشی آن توسط خلق. بی‌گمان امسال سالی پر از شوک و سرگیجه برای دولت مردان جمهوری اسلامی خواهد بود. تنها جبهه‌ای که در ایران فرصت‌ها و ظرفیت‌های بسیاری در اختیار دارد، مبارزه‌ی خلق‌های آزادی‌خواه ایران و به‌ویژه خلق کرد می‌باشد. تنها هم‌تی لازم است تا قدم آخر برای آزادی برداشته شود. سال ۸۹ سال مقاومت بود و شکست سیاست‌های احمدی‌نژاد. اگر مقاومت شکوهمند کادرهای پیشاهنگ پژاک شیرین، علی، فرزاد، فرهاد و حسین نبود، شاید کسانی می‌توانستند ادعا کنند که خلق کرد برای انقلاب دموکراتیک عظیمی آماده نیست. اما اراده‌ی این پیشاهنگان پژاکی که بر فراز دار نویددهنده‌ی اهتزاز پرچم پیروزی خلق بودند؛ نشان داد که خلق کرد هرگز تن به شکست نمی‌سپارد. به‌خصوص آنکه پایه‌های پوسیده‌ی نظام‌های مرتجع منطقه و به‌ویژه ایران چنان لرزیده که فرجامی نامبارک همچون مبارک مصری در انتظارشان خواهد بود و بس. مگر اینکه، در این لحظه‌های واپسین تن به خواست دموکراتیک خلق‌ها بسپارند و راه بن علی و صدام را نروند. از دیگر سو اینک نافرمانی‌های مدنی در سرتاسر شهرهای شمال کردستان همچنان در حال تداومند. دولت ترکیه تلاش می‌کند تا این نافرمانی‌ها را سرکوب کند و چادرهای حل دموکراتیک را که از سوی خلق در میادین برپا گشته‌اند، جمع‌آوری کند. تاکنون شمار بسیاری دستگیر شده و تعداد زیادی نیز طی حمله‌ی پلیس زخمی شده‌اند. اما به‌وضوح معلوم گردیده که خلق کرد امسال عزم خود را جزم کرده تا مسئله‌ی کرد را صددرصد حل نماید. خودمدیریتی دموکراتیک هدفی است که کردها نمی‌توانند از آن اغماض کنند. زیرا دیگر هیچ مشروعیت، امکان، زمینه و فرصتی برای تداوم اشغال‌گری دولت در کردستان باقی نمانده است. خلق کرد بیش از این نمی‌توان رسیدن به مطالبات دموکراتیک خود را به تعویق اندازد. نوروژ و حضور چشمگیر خلق کرد نشان داد که امسال سالی متفاوت است؛ سالی که خلق کرد با گسترشده‌ی دامنه‌ی نافرمانی‌های خود تا سطح جنگ انقلابی خلق، به آزادی دست خواهد یافت. کردستان، بیش از مصر و تونس و سایر مناطق برای کسب آزادی خون و بدیل داده است. از همین رو شایسته‌ی آن است که با رسیدن به آزادی و تأسیس خودمدیریتی دموکراتیک، مهر خود را بر سال ۹۰ بزند.

که در مصر، تونس، بحرین، الجزایر، یمن و... رخ می‌دهد دیده نشده است؛ از همین روست که این انقلاب‌های دموکراتیک ممکن است هر آن با یک ضدانقلاب ناموکراتیک رویارو شوند. مداخلات غرب در این انقلاب‌ها نیز تنها به کسب قدرت از سوی جناح‌های دین‌گرای رادیکال یا اعتدال‌گرا یا نهایتاً پیروزی جناح‌های لیبرال منتج خواهد شد؛ پیداست که هیچ‌کدام از این‌ها خواسته‌ی خلق‌های منطقه نیست. بی‌شک تحولی که میدان‌های آزادی شهرهای شمال کردستان خواهند آفرید، بسیار گسترده‌تر از تحریر قاهره خواهد بود. خلق کرد، از چشم‌اندازی وسیع‌تر، سازماندهی بسیار کارتر، اهدافی کاملاً مشخص و تعریف‌شده برخوردار است. این‌ها بهترین تضمین برای به‌بار نشستن بهار آزادی خلق کرد در امسال است. همان‌گونه که همگان شاهد بودند، نوروژ امسال به خصیصه‌ی تاریخی نوروژ کردها بسیار نزدیک بود. نوروژ-رُبیانی همچون احمدی‌نژاد و اردوغان خواستند که نوروژ را نیز همچون دیگر سنت‌ها و ارزش‌ها منتسب به دولت سازند و آن را از جوهره‌ی خود خارج سازند، اما خلق کرد اثبات نمود که نوروژ از آن خلق‌های ستم‌دیده و مقاومت‌طلب است نه دیکتاتورهای قدرت‌طلب. برخلاف میل جمهوری اسلامی، نوروژ در سرتاسر شرق کردستان گرمی داشته شد. از لرستان، ایلام و کرمانشاه گرفته تا مریوان، سنه و مهاباد و اورمیه جشن نوروژ به نشانه‌ی مقاومت خلق کرد برگزار گردید. جمهوری اسلامی که تاب دیدن نوروژ خلق کرد را ندارد دست به دستگیری شمار بسیاری از میهن‌دوستان کرد در شهرهایی نظیر مریوان، سلماس و ماکو نموده است. در شمال کردستان نیز، حماسه‌ای از نوروژ آفریده شد که سنگ تمام گذاشت. نوروژ شهر دیاربکر نشان داد که خلق کرد در یک‌قدمی آزادی است. در جنوب و غرب کردستان نیز چنین بود. حتی در بسیاری از مناطق جنوب و شمال کردستان برای نخستین بار جشن نوروژ برگزار گردید. در طی نوروژ وضعیت دولت‌های حاکم هرچه بیشتر به وخامت گراییده است. ترکیه در صف ناتو به نبرد با لیبی وارد شد و این علامت هشدار است برای ایران. به‌ویژه آنکه محموله‌های تسلیحاتی ایران که برای سوریه و لبنان فرستاده می‌شد، در فرودگاه‌های ترکیه متوقف گردیدند. صف‌آرایی عربستان در بحرین برای مقابله با مداخلات ایران در یمن و بحرین (به بهانه‌ی حمایت از شیعیان) نشان می‌دهد که ایران از این سمت نیز در تنگناست. موج انقلاب و قیام خلق به سوریه نیز رسید و پیداست که تیم‌های ویژه‌ی سپاه و تسلیحات کمکی نیز نمی‌تواند ایران را به ناجی

این روزها شاهدیم که هنوز داغ‌ترین خبرهای دنیا، قیام خلق‌های خاورمیانه و ریزش قدرت دولت‌های دیکتاتور است. خاورمیانه نشان داد که هنوز هم پویاترین نقطه‌ی جهان از لحاظ تحولات سیاسی-اجتماعی است. میدان شهرهای خاورمیانه‌ای آبدستن لحظه‌های قیام و عصیان‌اند. زیرا صبر مردمان این دیار از ستم خودکامگان به سر آمده است. خلق کرد در میان این تحولات جایگاه ویژه‌ای دارد. به اندازه‌ای که کل منطقه‌ی خاورمیانه موقعیتی متفاوت در جهان دارد، خلق کرد نیز در میان خلق‌های خاورمیانه‌ای دارای موقعیت و خصلت متفاوتی است. اگرچه خلق مصر و تونس سال‌ها سکوت کرده و به یکباره بساط دیکتاتوری بن علی و مبارک را برچیدند اما خلق کرد سال‌هاست که با تمام نظام جهانی رویاروست. زیرا در چارچوب معیارهای منفعت‌پرستانه‌ی آنان نمی‌گنجد. قیام خلق کرد، مانند آتشفشانی است که هرگز خاموش نشده است. به‌ویژه آنکه، این آتشفشان انسانی طی سی سال گذشته تمام توان انباشته‌شده‌ی خود را نشان داده و اینک در ابتدای سال ۱۳۹۰، به حالت انفجاری رسیده است. زمستان سال ۱۳۸۹ مژده‌ی بهاری متفاوت را داد. مژده‌ای که برگزاری جشن‌های نوروژ در میان کردها آن را به واقعیت رساند. این جشن‌ها به سلسله‌ای از قیام‌ها، نافرمانی‌های مدنی و انقلاب متصل گردیده که تا رسیدن به پیروزی متوقف نخواهند شد. قیام (سرهلدان) دموکراتیک خلق کرد با دیگر قیام‌ها تفاوت‌هایی دارد که در اینجا به دو مورد عمده‌ی آن می‌توان اشاره کرد: ۱- قیام و انقلاب خلق کرد به یک کشور محدود نیست و مهم‌ترین کشورهای خاورمیانه یعنی ایران، ترکیه، عراق و سوریه را به‌طور مستقیم تحت تأثیر خویش قرار می‌دهد. یعنی قیام یا انقلابی نیست که تنها یک کشور را دربر گیرد. هر نوع تحول دموکراتیک چه از راه «بر سر راه دموکراسی آمدن یکی از این دولت‌ها» صورت گیرد و چه با نیروی ناشی از جنگ انقلابی خلق کرد، تأثیر عمیقی و بلاشکی در سه کشور دیگر خواهد نهاد. ۲- انقلاب خلق کرد، با یک رفم یا تحول لیبرالیستی نمی‌تواند پاسخ داده شود. قیام دموکراتیک خلق کرد، ریشه‌کن‌سازی دو قرن سیاست مداخله‌جویانه‌ی غرب در منطقه است. انقلاب خلق کرد، یک نظام دموکراتیک را همچون پاسخی مناسب برای انقلاب‌های همه‌ی خلق‌ها به‌همراه خواهد داشت. زیرا خلق کرد، از نظریه و عمل مناسب جهت گذار از ذهنیت دولتی و ساخت یک نظام غیردولتی برخوردار است. این مورد هنوز در میان دیگر انقلاب‌های اخیر